

Kościół parafialny St Marylebone położony w samym sercu centralnego Londynu jest miejscem wspólnoty chrześcijańskiej datującej się blisko 900 lat wstecz. Obecni wierni podtrzymują wieloletnią tradycję doskonałości muzycznej i liturgicznej w bardzo zróżnicowanej społeczności parafialnej.

Kościół St Marylebone jest położony dosłownie za rogiem od Harley Street i od ponad 30 lat jest zaangażowany w różne formy porady i pomocy chrześcijańskiej. Mieści się tu nie tylko ogólnie szanowane i znane poza granicami Anglii Centrum Porady Zdrowotnej i Psychicznej (St Marylebone Healing and Counselling Centre) które w dostępnych cenach udziela psychoterapii analitycznej jak również porady duchowej, ale również w krypcie kościoła mieści się państwowa przychodnia lekarska – NHS Marylebone Health Centre. Utrzymujemy również aktywny kontakt z niektórymi szkołami medycznymi i udzielamy usług kapłańskich w szpitalach London Clinic i King Edward VII Hospital.

W Kościele St Marylebone kwitnie młody Kościół który wspomaga dwie szkoły: The St Marylebone Church of England School, o bardzo wysokim poziomie akademickim we wszystkich dziedzinach oraz The St Marylebone Church of England Bridge School, Wolna szkoła specjalna pracująca ze studentami którzy mają problemy z wysławianiem się i porozumiewaniem. St Marylebone jest również blisko związany z Królewską Akademią Muzyczną (Royal Academy of Music) z Westminster University jak również z Regent's University, udzielając im usług kapłańskich.

Będąc kościołem parafialnym Londyńskiej diecezji w samym centrum tego wielkiego miasta staramy się dzielić wizję kościoła koncentrującego się na Chrystusie jednocześnie będąc postępowym. Dzięki łasce Bożej staramy się ufnie przekazywać słowo Boże poprzez Ewangelię, być pełnymi zrozumienia służąc innym w miłości do Boga Ojca, wreszcie szukać nowych dróg aby trafić do nowych miejsc i ludzi i przekazać im siłę ducha.

Pierwszy pomysł wybudowania obecnego kościoła powstał w roku 1770. Wybrano plac na Paddington Street i plany kościoła zostały przygotowane przez Sir William Chambers, królewskiego architekta, ale pomysł został porzucony a ziemię odkupiono w celu stworzenia tam cmentarza. W latach 1810-1811 obecny teren został przyznany pod budowę kościoła i początkowym zamierzeniem było wybudowanie następnej kaplicy (the Chapel of Ease) wspomagającej pracę kościoła parafialnego położonego obok.

Plany zostały przygotowane przez Thomas Hardwick który był uczniem Sir William Chambers i w lipcu 1813 położono pierwszy kamień pod fundamenty nowego kościoła. Później zdecydowano powiększyć budynek i stworzyć nowy kościół parafialny: wybudowano obecną wieżę, powiększono front kościoła i wybudowano portyk podtrzymywany przez gigantyczne kolumny korynckie. Sklepiona krypta rozciągała się pod całym obszarem kościoła, z obszernymi katakumbami pod stroną zachodnią.

Te katakumby zostały zamurowane w roku 1853 i w roku 1980, z odpowiednim szacunkiem trumny zostały usunięte z krypty i umieszczone na cmentarzu Brookwood w hrabstwie Surrey. Krypta została zamieniona na Centrum Porady Zdrowotnej i Psychicznej (St Marylebone Healing and Counselling Centre), powstały tam również dwie kaplice: Sacrament Chapel i Jerusalem Chapel oraz NHS Marylebone Health Centre.

Obecny kościół parafialny został otwarty w roku 1817 i jest on czwartym budynkiem kościelnym służącym tej parafii.

Pierwszy powstał na początku dwunastego wieku i był poświęcony św Janowi Ewangeliscie (St John's Church). Był on kościołem parafialnym dóbr ziemskich Tyburn i Lisson (Lillestone) i stał na obecnej Oxford Street niedaleko Stradford Place. Wielu twierdzi, że otwarty dziedziniec na Stradford Place jest cmentarzem pierwszego kościoła parafialnego.

W wieku czternastym kościół St John's był w ruinie i został zdemolowany. Powstał nowy kościół naprzeciwko Tyburn Manor House (obecnie, siedziba skrzydła Księżnej Devonshire w London Clinic). W miejscu tego kościoła parafialnego (i jego następcy) znajduje się teraz Ogród Pamiątkowy Starego Kościoła przy północnym końcu Marylebone High Street. 11 maja 1606 roku brał ślub w tym kościele Francis Bacon.

W roku 1740 nowy kościół parafialny został wybudowany w tym samym miejscu. Został tu pochowany jeden z założycieli wyznania Metodystów, Charles Wesley, razem z innymi członkami swojej rodziny. Został on upamiętniony przez obelisk. W tym kościele został ochrzczony Lord Byron, uczestniczył również w mszach Lord Nelson i 3 maja 1803 roku została tu ochrzczona jego córka z Lady Hamilton (która także brała tu ślub). Kościół ten był związany z wieloma znanymi osobistościami: jego wnętrza używał William Hogarth malując 'Malżeństwo Hulaki' (Marriage of the Rake) z cyklu jego dzieł 'Droga Hulaki' (Rake's Progress). Wiele inskrypcji pokrywających ściany kościoła, łącznie z jedną poświęconą podczaszemu królowej Anny Dunskiej i Królowej Henrietty Marii zostały przeniesione do obecnego kościoła. Mieszczą się one teraz przy schodach obecnego kościoła, gdzie zostały umieszczone po rozbiórce starego kościoła który został uszkodzony podczas drugiej wojny światowej. Inni ludzie związani z tym budynkiem to między innymi: James Figg, James Gibbs, Edmond Hoyle, John Rysbrack, John Allen, James Ferguson, Alan Ramsay, Stephen Storace, Książka Portland i Caroline Watson.

Budowa obecnego kościoła wyniosła około 80 tysięcy funtów, bez uwzględnienia piękna, renesansowej, udekorowanej freskami apsydy., która dodał Thomas Harris w roku 1884. Ołtarz oryginalnie mieścił się w miejscu obecnego chóru, tuż poniżej krzyża wbudowanego w sufit.

Ołtarz przed którym brali ślub Robert Browning i Elizabeth Barrett w roku 1846 można oglądać w kaplicy Świętej Rodziny (The Holy Family Chapel). Nad nim wisi obraz Świętej Rodziny podarowany nowemu kościołowi parafialnemu przez Benjamin West (1738-1820).

W roku 1817 w kościele parafialnym i w jego dwóch galeriach mieściło się 3000 wiernych. Galeria położona wyżej wiała się wzdłuż trzech stron kościoła. Jej pozostałości są wciąż widoczne po obu stronach organów.

Budowa obecnych organów, jednych z najwspanialszych instrumentów w kraju, została zlecona Austriakowi, Rieger Orgelbau. Było to wspólne przedsięwzięcie podjęte przez kościół parafialny i Królewską Akademię Muzyczną (Royal Academy of Music). Piszczalki organowe które widać na końcu galerii pierwszego piętra należą do instrumentów wcześniejszych.

Przez wiele lat obok kościoła na ul. Devonshire Terrace mieszkał Charles Dickens z rodziną. Ochrzcił on tu swojego syna i opisał tą ceremonię w swojej powieści 'Dombey i Syn'.

Podczas drugiej wojny światowej bomba uszkodziła kościół. Dach gregoriański oraz witraże zostały zniszczone. Fragmenty zniszczonych witraży zostały pozbierane i można je dziś oglądać w obecnych oknach.

Piękne kryształowe żyrandole zostały przeniesione w roku 1968 z sal konferencyjnych starego ratusza (St Marylebone Town Hall), kiedy okręg St Marylebone połączył się z okręgami Middlesex i powstał City of Westminster.

Piękna kolekcja pamiątek zdobi ściany obecnego kościoła: wiele z nich odnosi się do administratorów i gubernatorów kolonialnych oraz członków Kompanii Wschodnio Indyjskiej (East India Company).

Kościół parafialny St Marylebone miał zawsze bogatą tradycję muzyczną i obecnie profesjonalny chór składający się z dziesięciu głosów jest prowadzony przez dyrygenta, asystentą dyrygenta i towarzyszącego im organistę. Sir John Stainer napisał w 1886 roku specjalnie dla chóru oratorium 'Ukrzyżowanie' (Oratorio Crucifixion) i od tego czasu utwór ten jest śpiewany każdego roku.

Sala Browninga (The Browning Room), która powstała aby upamiętnić ślub dwóch poetów Roberta Browning i Elizabeth Barrett 12 września 1846 roku chlubi się witrażem który został podarowany kościołowi przez Towarzystwo Browninga (The Browning Society of Winnipeg). W tej sali znajdują się również dwie piękne mosiężne płaskorzeźby poetów.

Piękna apsyda, mahoniowe ławki i stalle dla chóru wraz z połączanymi barokowymi ornamentami datują się wstecz do połowy lat osiemdziesiątych XIX wieku i zostały zaprojektowane przez Tomasza Hardwick. Prace rozpoczęły się w roku 1884 i kamień pamiątkowy położony przez Panią Gladstone można oglądać przy ścianie zewnętrznej apsydy. Dekoracje apsydy wykonał Edward Armitage. Zaprojektował on również freski które znajdowały się pomiędzy wielkimi oknami na poziomie galerii, ale zostały one zamalowane w

połowie lat czterdziestych XX wieku.

Kościół chrześcijański służył tej części Londynu przez 900 lat. Wszystkie kościoły parafialne w Londynie pomiędzy północną stroną Oxford Street, wschodnią stroną Edgware Road i zachodnią stroną Cleveland Street były zakładane przez rektora i naczelników kościelnych tej parafii. W roku 2016 kościół parafialny St Marylebone otrzymał kwotę prawie 4 milionów funtów ufundowaną przez Loteryjny Fundusz Dziedziczny (Heritage Lottery Fund) aby pomóc w ambitnym programie: podjęcia prac odbudowy zniszczeń dokonanych przez czas, powiększenia krypty i pomocy w dalszym przekazywaniu historii rozwoju kościoła St Marylebone. Z łaską Bożą St Marylebone kontynuuje pracę w kształtowaniu wspólnoty i w pomocy indywidualnym bliźnim borykającym się z problemami życia.

Revd Canon Stephen Evans, Rector